

МИРОСЛАВ АНТИЋ

Тако замишља́м небо

■ Laguna ■

Copyright © 1985 Мирослав Антић

Copyright © 2013 овог издања, ЛАГУНА



Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Мирослав Антић

ТАКО ЗАМИШЉАМ НЕБО
=====

Дијалози

САДРЖАЈ

| | |
|------------------------------|-----|
| ТАКО ЗАМИШЉАМ НЕБО | 11 |
| Жеђ | 13 |
| | |
| ГОРКА ПЕСМА. | 15 |
| | |
| РОДИТЕЉСКЕ ПЕСМЕ. | 29 |
| Како се праве деца | 31 |
| Свашта у мем. | 35 |
| Под старим мостом. | 43 |
| Расејана песма. | 45 |
| Татина песма. | 55 |
| Чаробна песма. | 61 |
| Слутња | 73 |
| Неповратна песма | 75 |
| Романса. | 81 |
| Самоћа | 83 |
| Договор. | 85 |
| | |
| УХОДЕЋИ КОМЕТЕ. | 87 |
| | |
| ИГРАЧКЕ. | 109 |

| | |
|-------------------------------|-----|
| ДЕЧЈЕ ПЕСМЕ | 133 |
| Рођенданска песма | 135 |
| Песак | 139 |
| О музици | 143 |
| Сапутници | 147 |
| Редослед | 149 |
| Киша | 151 |
| Космонаутска песма | 153 |
| Шта је највеће | 157 |
| Аутобиографија | 161 |
| Кад смо били велики | 163 |
| Једра | 167 |
| Објашњење | 171 |
| | |
| БЕСМРТНА ПЕСМА | 175 |
| | |
| Белешка аутора | 193 |

Како замислам тво (VII)

Светлински

1. Ротенманска песна
2. Умира те кај врата
3. Космонаутичка песна
4. Светлински
5. Твој.

~~Светлински~~

~~7. Кина~~

~~8. Кај едно дини веќе~~

~~9. Језра~~

~~10. ~~Светлински~~ Светлински~~

~~11. Светлински~~

→ 6. Светлински песна



ТАКО ЗАМИШЉАМ НЕБО

- 121 -

1865.

Вена ди мотле ес цуро
океан ако ес стурн.
Ведо те оуез стегуз
говед странко воде?

Ако естане у еелу
и гуоуи ес зок утам,
гупете дес забуне,
гупете дес енводе.

Гупете у вој бевар.
Гупете крме и миса.
Гупете докору збеге
кво ес уо оване онеу.

Заво не еме ес естане
и заво велуро хума
еа гуеаме у воде,
ној стегуна ио еверу.

ЖЕЂ

Река би могла да буде
океан, ако се згрчи,
толико има у себи
огромне, вечите воде.

Ал ако икада запне
и умори се док трчи,
умреће без даљине,
умреће без слободе.

Умреће у њој ветар.
Умреће шуме и жита.
Умреће бокори сунца
што се уз обале плету.

Зато не сме да стане
и зато вечито хита,
са уснама од воде,
најжеднија на свету.

LJUBAVI I ŽOČINU
JE DOZVOLJENO

/SHAKESPEARE/

PROTETKOH
CANA - BRXORE

KO PEVA - ŽLO
NE MILI MARKI F

MALE ZEMIJE IMAJU VIŠE
VOJNIN TRONI NEGO VOJ
BI

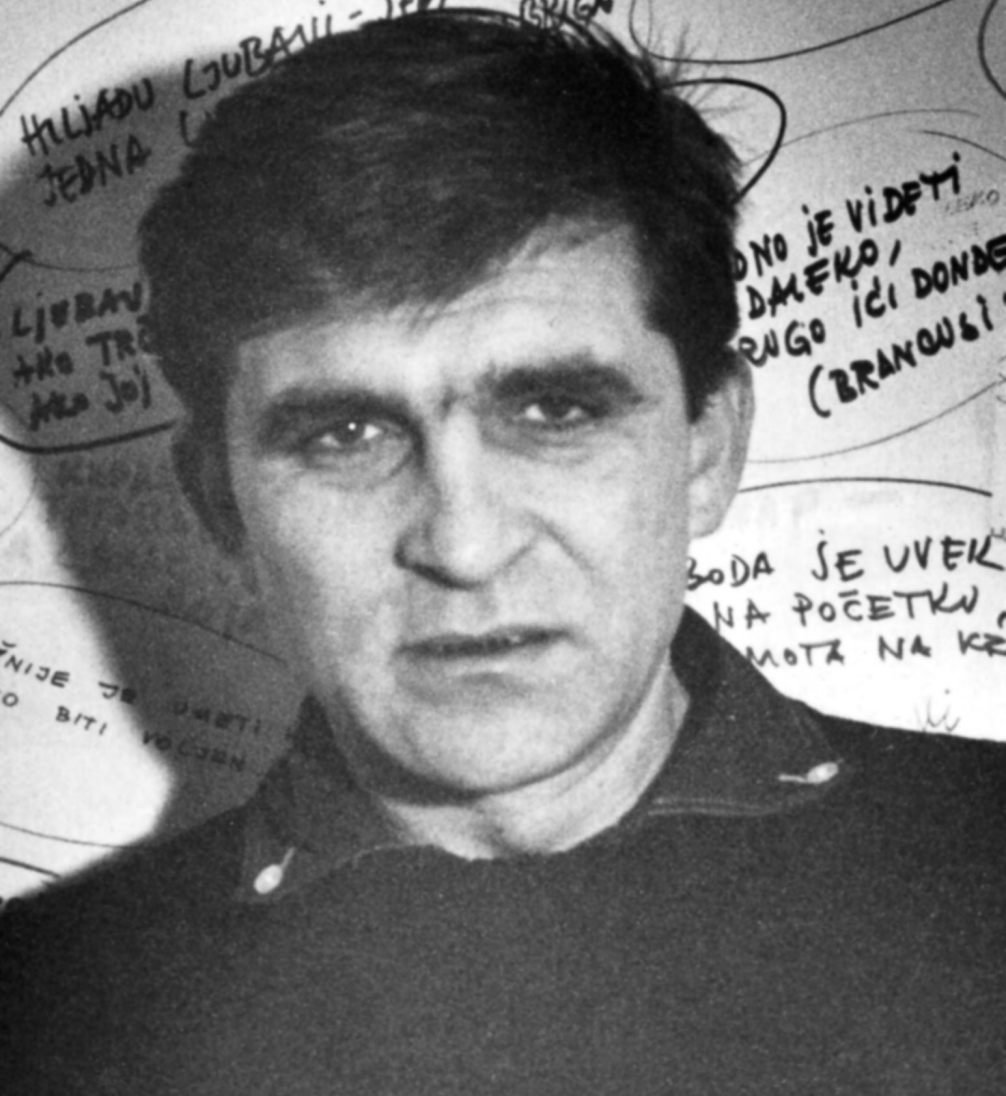
HILJADU LJUBAVI - JEDNA BRIGA,
JEDNA BRIGA

LJUBAV
KAO TR
KAO JOJ

ČUDO JE VIDE TI
DALEKO,
BRUGO IČI DONDE
(BRANOUSI)

ČINIJE JE DRETI
O BITI VOLJEN

BOGA JE UVEK
NA POČETKU
MOTA NA KE



ГОРКА ПЕСМА

1.

Мој тата и моја мама
никада нису имали
седам, десет, једанаест,
или тринаест година.

Они су одмах рођени
намрштени и нервозни,
са безброј отужних свађа
и ситних пребацивања.

Они су, чим су проходили,
почели да се саплићу.
И чим су прогледали,
одмах су били кратковиди.

Зато посматрају живот
очима рођака, суседа,
очима дневних листова,
очима вести на радију,
очима туђих навика
и туђих обичаја.

Очима туђе памети.

2.

И чим су проговорили,
прогунђали су и, потајно,
почели међу бебама
да оговарају живот.

И сад га оговарају.

Знају све правде и неправде
и вечито истерују
некакве своје истине
у задиханој жељи
да објасне, да поправе,
да спасу овај свет.

А невоља је у томе
што свет уопште и не зна
да они у њему постоје.

3.

Мој тата и моја мама,
једноставно, не умеју
ниједну ствар да схвате
неозбиљно и луцкасто

као паткасто гегање
месеца изнад кровова,

као скакутање дрвећа
на једној нози дуж друмова

и намигивање светилки
и реклама кроз ноћ.

Па су им зато и побегле
најлепше детиње године
као сребрне рибе
из спорих, неспретних руку.

4.

Њима је чворноват и дрвен
сваки тренутак живота.

И незгоде и љубав.
И црна кафа и плетиво.
И они све ређи изласци
у позориште и биоскоп.
И свакодневне јурњаве
на тамо неки посао.

Слушам из друге собе.
Па они чак не умеју
природно ни да се свађају,
него се стално понављају
као да су пре тога
напамет увежбавали
један те исти бес.

И бојим се, на крају,
кад буду умирали,
вештачки ће и вриштати,
као да су пре тога
дуго намештали уста
и увежбавали страх.

5.

Мој тата и моја мама
никада нису били
безбрижна, буцмаста деца.

И мени их је понекад
тако искрено жао
што никад неће схватити
да једна нађена крпица
може у нашим главама
да личи на балску хаљину.

Да једна стара столица
на којој се климатамо,
може дивно да замени
све авионе и бродове.

Да шака песка, кад хоћеш,
вреди више од пустиње.

И мало воде на длану
више од океана.

6.

А непрекидно понављају,
стално ми исто уливају
у ову тршаву главу
и терају ме да верујем:

једно је бити створен,
а друго – бити остварен.

Постоје родитељи
који од деце захтевају
да их у свему наследе
и једном, кад одрасту,
да сасвим на њих личе.

Ја хоћу да личим на себе.

Ако ми се то нуди:
да будем као они,
никад се нећу остварити.

Остаћу стално започет.